

Еднообразни правила за договорните гаранции (Uniform Rules for Contract Guarantees)

(Публикация № 325 на Международната търговска камара)

Член 1

Предел на действие

(1) Тези Правила се прилагат за всички, независимо как назовани или описани гаранции, стипуляции, поръчителства или други подобни поемания на задължения („гаранция“), които са издадени въз основа на Еднообразните правила за тържни гаранции, гаранции за изпълнение и задатъчни гаранции (договорни гаранции) на Международната търговска камара (публикация № 325) и са задължителни за всички участващи страни, освен ако в гаранцията или в нейно допълнение изрично е предвидено друго.

(2) Ако някоя от разпоредбите на тези Правила не съответствува на нормите на приложимото за гаранцията право, които страните не са могли да дерогират, важат последните норми.

Член 2

Определения

В тези Правила

а) „Тържна гаранция“ означава задължението, което банка, застрахователно дружество или друга институция (гарант) е поела по искане на оферента (наредител) или по нареждане на натоварена за това от наредителя банка, застрахователно дружество или друга страна (междинен гарант) спрямо провеждащия търга (бенефициер), като това означава, че гарантът се задължава да плати на бенефициера до размера на определена сума при неизпълнение на задълженията, произтичащи за наредителя от връчването на офертата.

б) „Гаранция за изпълнение“ означава задължението, което банка, застрахователно дружество или друга институция (гарант) е поела по искане на доставчик на стоки или услуги или друго предприятие (наредител) или по нареждане на натоварена за това от наредителя банка, застрахователно дружество или друга страна (междинен гарант) спрямо купувач, респективно възложител или инвеститор (бенефициер), като това означава, че при неточно изпълнение от страна на наредителя на негови задължения, произтичащи от сключен с бенефициера договор (главен договор), гарантът се задължава да плати на бенефициера до размера на определена сума или ако това е установено в гаранционния документ, по свой избор да стори необходимото за изпълнение на договора.

с) „Задатъчна гаранция“ означава задължението, което банка, застрахователно дружество или друга институция (гарант) е поела по искане на доставчик на стоки или услуги или друго предприятие (наредител) или по нареждане на натоварена за това от наредителя банка, застрахователно дружество или друга страна (междинен гарант) спрямо ку-

пувач, респективно възложител или инвеститор (бенефициер), като това означава, че при неизпълнение от страна на наредителя на насрещния резултат от договора, сключен между него и бенефициера (главен договор), който резултат е предварително платен или за него е даден задатък и тези плащания не са били прихванати по друг начин, гарантът се задължава да плати на бенефициера сума до определен размер.

Член 3

Задължения на гаранта спрямо бенефициера

- (1)** Гарантът отговаря спрямо бенефициера само доколкото това е установено в условията на гаранцията и от тези Правила и само до размера на определената в гаранцията сума.
- (2)** Определената в гаранцията сума не се намалява вследствие на частично изпълнение на договора, освен ако това е установено в гаранцията.
- (3)** Гарантът може да предявява само възражения, които се основават на предвидените в гаранцията условия или са допустими съгласно тези Правила.

Член 4

Краен срок за претендиране на гаранцията

Ако гаранцията не съдържа деня, до който гарантът трябва да е получил претенцията, за такава дата („дата на прекратяване“) се счита

- а)** при тръжна гаранция — изтичането на 6 месеца, считано от датата на издаването на гаранцията;
- б)** при гаранция за изпълнение — изтичането на 6 месеца след установения в договора ден за доставка или завършване на работата, съответно след изтичане на продължението на този срок, или един месец след изтичане на установен в договора гаранционен срок, ако той изрично е обезпечен с гаранцията за изпълнение;
- с)** при задатъчна гаранция — изтичането на 6 месеца след установения в договора ден за доставка или завършване на работата, съответно след изтичане на продължението на този срок.

Ако датата на прекратяване съвпадне с почивен или с приравним нему ден, за такава дата се счита следващият работен ден.

Член 5

Прекратяване на гаранцията

- (1)** Ако гарантът не получи претенция на или преди датата на прекратяването, както и ако претенцията по гаранцията е изпълнена при пълно удовлетворяване на всички права на бенефициера, гаранцията се прекратява.

(2) Без да се засягат разпоредбите на член 4, тръжната гаранция се прекратява:

а) при приемане на офертата от бенефициера чрез възлагане на поръчката на наредителя и, ако това е предвидено в писмения главен договор или ако такъв липсва — в условията на търга — при издаване на гаранция за изпълнение от наредителя или, ако такава гаранция не е поискана — при подписване на главния договор от наредителя.

б) тръжната гаранция се прекратява и когато поръчката, за която е издадена, е възложена на друг оферент, независимо дали той изпълнява установените в алинея 2 а) изисквания или не.

с) тръжната гаранция освен това се прекратява и в случай че бенефициерът изрично заяви, че въобще не възнамерява да възлага поръчката.

Член 6

Връщане на гаранцията

Ако гаранцията е прекратила действието си съобразно собствените си условия или според тези Правила, за бенефициера не произтичат никакви права от задържането на гаранционните документи; той следва незабавно да върне гаранционния документ на гаранта.

Член 7

Изменение на договори и на гаранции

(1) Дадена тръжна гаранция важи само във връзка с първоначалната оферта на наредителя, не и за нейни изменения. Тя освен това не важи след определената в гаранцията или от тези Правила дата на прекратяване, освен ако гарантът писмено или чрез кабел, с телеграма или по телекс съобщи на бенефициера, че гаранцията действа все още или че датата на прекратяване е изместена напред във времето.

(2) Дадена гаранция за изпълнение или задатъчна гаранция може да установява, че няма действие относно какви да са изменения на договора или че гарантът трябва да бъде уведомен за изменението с оглед да даде съгласието си. Ако такава клауза няма, гаранцията е действителна с оглед задължението на наредителя такова, каквото то е установено в главния договор и в допълнения на гаранцията. Гаранцията обаче е действителна само за определената сума или до определената в нея или в тези Правила дата на прекратяване, освен ако гарантът писмено или чрез кабел, с телеграма или по телекс съобщи на бенефициера, че сумата е увеличена с определен размер или че датата на прекратяване е изместена напред във времето.

(3) Всяко допълнение, предприето от гаранта в условията на гаранцията, има действие спрямо бенефициера, само ако последният го одобри, а спрямо наредителя или междинния гарант, ако такъв има — ако наредителят или междинният гарант го одобрят.

Член 8

Претендиране на гаранцията

(1) Претендирането на гаранцията трябва да стане писмено или чрез кабел, с телеграма или по телекс и следва да е постъпило при гаранта не по-късно от установената в гаранцията или от тези Правила дата на прекратяване.

(2) При постъпване на претенцията гарантът трябва незабавно да уведоми наредителя, съответно междинния гарант, за претендирането и за всички получени документи.

(3) Претенцията трябва да се отхвърли, освен ако:

а) тя е предявена и е постъпила по начина, предписан от алинея 1 на този член, и

б) изброените в гаранцията или в тези Правила документи са приложени към нея;

с) тези документи са представени след пристигането на претенцията в срока, установен в гаранцията, или ако такъв срок не е определен, възможно най-бързо, или, в случай че става дума за документация на самия бенефициер, най-късно шест месеца след постъпване на претенцията.

Във всеки случай претенцията не се уважава, ако гаранцията се е прекратила съобразно собствените си условия или съгласно тези Правила.

Член 9

Документи за обосноваване на претенцията

Ако в гаранцията не са определени документите, които трябва да се представят за обосноваване на претенцията, или ако гаранцията предвижда само изявлението за претендиране, бенефициерът трябва да представи:

а) при тръжна гаранция — заявлението си, че офертата на наредителя е приета, но в следствие той не е подписал договора или не е дал гаранция за изпълнение, ако такава е била обещана в офертата, както и съгласието си, отправено до наредителя, според което всеки спор относно претенция на наредителя към бенефициера за връщане на част или цялата сума, платена по гаранцията, ще бъде решаван от определен в тръжните документи съд или арбитраж, или, в случай че такъв съд или арбитраж не са определени там или не са уговорени по друг начин — по избор на наредителя — от арбитраж при приложение на Съдопроизводствените правила на Арбитражния съд към Международната търговска палата или на Арбитражния правилник на UNCITRAL;

б) при гаранция за изпълнение или задатъчна гаранция — съдебно решение, установяващо правомерността на претенцията или такова арбитражно решение, или писменото съгласие на наредителя за плащането и за размера му.

Член 10

Приложимо право

Ако гаранцията не посочва приложимото спрямо нея право, прилага се правото на страната по местоизвършването на дейността на гаранта. Ако гарантът има повече от едно

място на извършване на дейността си, прилага се правото по мястото на онова негово поделение, което е издало гаранцията.

Член 11

Уреждане на спорове

(1) Всички спорове, породени във връзка с гаранцията, могат въз основа на споразумение между гаранта и бенефициера да се отнесат към арбитраж и да се решават или при приложение на Съдопроизводствените правила на Арбитражния съд към Международната търговска палата или на Арбитражния правилник на UNCITRAL или на кои да са други процедурни правила, за които гарантът и бенефициерът се договорят.

(2) Ако отнесеният към арбитраж спор между гаранта и бенефициера засяга права и задължения на наредителя или на междинния гарант, наредителят или междинният гарант имат право да встъпят в процеса.

(3) Ако гарантът и бенефициерът не са сключили арбитражно споразумение или не са определили местна подсъдност, всеки възникнал между тях спор са разрешава изключително от компетентния съд на държавата по местоизвършването на дейността на гаранта, или ако той има повече от едно място на извършване на дейност, от компетентния съд на държавата по главното му седалище, или по избор на бенефициера — от компетентния съд на държавата по местонахождението на поделението, издало гаранцията.

Превод: Кристиан Таков